

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

İtiraz yoluna başvuran Mahkeme'nin bu konudaki görüşünü açıklayan kararı şöyledir:

"Sanığa uygulanması, ihtimali olan V.U.K.nun 360. maddesinin, Anayasa'nın "Başlangıç kısmı 8. paragrafı ile 2. ve 10. maddelerine" aykırı olduğu aşağıdaki gerekçelerle anlaşılmaktadır.

3506 sayılı Yasa ile değişik 647 sayılı Yasa'nın 4. maddesi gereğince; Kısa süreli Hürriyeti bağlayıcı cezaların suç tarihi dikkate alındığında her bir gün karşılığı olarak kabahatlerde 3000, cürümlerde ise 5000 lira hesabıyla paraya çevrilmesi esas ve bu hükmün bütün kısa süreli hürriyeti bağlayıcı cezalara uygulanabileceği kuralı getirilmiştir.

Ancak; 213 sayılı V.U.K.nun 358. maddesinde belirlenen vergi kaçakçılığına teşebbüs suçu için öngörülen cezai yaptırımı düzenleyen, yine 360. maddesindeki hapis cezasının alt sınırı 1 ay olmasına rağmen bu hapis cezasının paraya çevrilmesinde 3505 sayılı Yasa'nın 9. maddesi ile eklenen fıkra gereğince; her bir gün için sanayi sektörü için belirlenen yürürlükteki asgari ücretin 1 aylık tutarının yarısının esas alınacağı hükmü getirilmiştir.

Görüleceği üzere; V.U.K.nun 360. maddesinde belirtilen 1 aylık hapis cezası kısa süreli hürriyeti bağlayıcı cezadır. Vergi kaçakçılığına teşebbüs suçu için sanığa alt sınır gözetilerek 1 ay hapis cezası verilmiş olsa ve bu cezanın kısa süreli hürriyeti bağlayıcı ceza olması sebebiyle paraya çevrilmesi halinde normal prosedür olan V.U.K.nun 360. maddesi hükmü uygulandığından 1990 yılı için;

1990 yılı ilk dönemde asgari ücret aylık 225.000.-TL. olduğundan;

30 gün x 112.500 TL = 3.375.000 TL. ağır para cezasına hükmedilmesi gerekeceği.

Oysa;

1 aylık hapis cezasının paraya çevrilmesinde 647 sayılı Yasa'nın 4. maddesi gereği uygulandığında,

30 gün x 5000 TL.= 150.000 TL. ağır para cezasına hükmedilmesi gerekecektir.

V.U.K.nun 360. maddesi uygulaması ile 647 sayılı Yasa'nın 4. maddesi uygulaması arasındaki fark pek fahiş olarak 3.225.000.-TL. olmaktadır.

Yasaların toplumda herkese eşit ve aynı şekilde uygulanacağı hukukun tartışılmaz temel prensiplerindendir. Oysa olayımızda V.U.K.nun 360. maddesi uygulanması halinde; Ticaretle uğraşan veya uğraşmayan kişi ayrımı yapılmış olmaktadır. Bir yerde tacir olan sanıklara daha ağır ceza verilmesi yoluna gidilmektedir. Bu durum ise; 1982 Anayasası'nın "Başlangıç" kısmının sekizinci paragrafında yer alan "Temel hak ve hürriyetlerden her Türk vatandaşının eşitlik ve sosyal adalet ilkeleri gereğince faydalanma hak ve yetkisine doğuştan sahip olduğu" prensibi; yine 1982 Anayasasının 2. maddesinde sözü edilen "Türkiye Cumhuriyeti'nin sosyal bir hukuk devleti olduğu" ibaresi ve yine 1982 Anayasası'nın 10. maddesinde sözü edilen "Kanun önünde eşitlik" ilkesi gereği "Herkesin dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi

Esas Sayısı: 1991/38

Karar Sayısı: 1991/38

inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşit olacağı" şeklindeki Anayasal kurallara V.U.K.nun 360. maddesinin aykırı olduğu sonucuna varılmıştır." denilerek maddenin iptaline karar verilmesi istenilmiştir."